

บทคัดย่อ
วิทยานิพนธ์
สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา
และ
สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา

ในวารสารฉบับนี้ได้รวบรวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ของมหาบัณฑิตภาควิชาชีพและ
พัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เช่นเคย

บทคัดย่อสาขาวิชาการวัดผลการศึกษามีจำนวน 7 เรื่อง (สำรวจถึงเดือนมิถุนายน
2546) รวมกับบทคัดย่อที่นำเสนอไปแล้ว 162 เรื่อง จึงมีบทคัดย่อจนถึงฉบับนี้ 169 เรื่อง

ส่วนบทคัดย่อสาขาวิชาการวิจัยการศึกษามีจำนวน 14 เรื่อง
(สำรวจถึงเดือนมิถุนายน 2546) รวมกับบทคัดย่อที่นำเสนอไปแล้ว 33 เรื่อง จึงมีบทคัด
ย่อจนถึงฉบับนี้ 47 เรื่อง

หากผู้ใดต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมสามารถศึกษาค้นคว้าฉบับสมบูรณ์ได้ที่
สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หรืออาจจะขอคำแนะนำได้จากผู้ทำวิทยานิพนธ์
โดยตรง

บทคัดย่อ สาขาการวัดผลการศึกษา

ชื่อเรื่อง	คุณภาพของแบบทดสอบอัตนัยวิชากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่มีจำนวน ผู้ตรวจคุณสมบัติผู้ตรวจ และวิธีการตรวจให้คะแนนต่างกัน
ผู้วิจัย	นางสาวสุกัญญา จันทวาลย์ (เมษายน 2546)
ที่อยู่	บ้านเลขที่ 207 ตำบลนาเหล่า อำเภอนาวัง จังหวัดหนองบัวลำภู
กรรมการควบคุม	ดร.มนตรี อนันตรักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชา อมรพันธุ์

แบบทดสอบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่สามารถวัดกระบวนการความคิดได้ดี แต่มีปัญหาเรื่องการตรวจให้คะแนน การวิจัยครั้งนี้จึงมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบค่าความเชื่อมั่นและค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบอัตนัย ที่มีจำนวนผู้ตรวจ คุณสมบัติผู้ตรวจ และวิธีการตรวจให้คะแนนต่างกัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 90 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบ จำนวน 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบอัตนัยมีค่าความยากตั้งแต่ .29 ถึง .58 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .41 ถึง .76 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .855 ฉบับที่ 2 แบบทดสอบปรนัยมีค่าความยากตั้งแต่ .28 ถึง .78 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .21 ถึง .78 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .832 ทั้ง 2 ฉบับมีเนื้อหาวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้ตรวจจำนวน 12 คน จำแนกเป็นเพศชายจบปริญญาตรีวิชาเอกวิทยาศาสตร์ 3 คน เพศหญิงจบปริญญาตรีวิชาเอกวิทยาศาสตร์ 3 คน เพศชายไม่จบปริญญาตรีวิชาเอกวิทยาศาสตร์ 3 คน และเพศหญิงไม่จบปริญญาตรีวิชาเอกวิทยาศาสตร์ 3 คน วิธีการตรวจให้คะแนนใช้วิธีการตรวจโดยรวม ซึ่งประกอบด้วยการตรวจที่มีการเฉลยคำตอบให้ผู้ตรวจ และการตรวจที่ไม่ได้เฉลยคำตอบให้ผู้ตรวจ สถิติที่ใช้ ได้แก่ สัมประสิทธิ์แอลฟา สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และพิชเชอร์ Z ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอัตนัยที่มีจำนวนผู้ตรวจ คุณสมบัติผู้ตรวจ และวิธีการตรวจให้คะแนนต่างกัน พบว่าในการตรวจที่มีการเฉลยคำตอบให้ผู้ตรวจมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .620 ถึง .693 และในการตรวจที่ไม่ได้เฉลยคำตอบให้ผู้ตรวจมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .669 ถึง .780

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอัตนัย ที่มีจำนวนผู้ตรวจ คุณสมบัติผู้ตรวจ และวิธีการตรวจให้คะแนนต่างกัน พบว่าไม่มีการตรวจกรณีใดแตกต่างกัน

3. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบอัตนัยที่มีจำนวนผู้ตรวจ คุณสมบัติผู้ตรวจ และวิธีการตรวจให้คะแนนต่างกัน พบว่าในการตรวจที่มีการเฉลยคำตอบให้ผู้ตรวจมีค่าความเที่ยงตรงตั้งแต่ .446 ถึง .521 และในการตรวจที่ไม่ได้เฉลยคำตอบให้ผู้ตรวจมีค่าความเที่ยงตรงตั้งแต่ .532 ถึง .578

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบอัตนัย ที่มีจำนวนผู้ตรวจ คุณสมบัติผู้ตรวจ และวิธีการตรวจให้คะแนนต่างกัน พบว่าไม่มีการตรวจกรณีใดแตกต่างกัน

5. ค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบอัตนัยที่มีจำนวนผู้ตรวจ คุณสมบัติผู้ตรวจ และวิธีการตรวจให้คะแนนต่างกัน พบว่าในการตรวจที่มีการเฉลยคำตอบให้ผู้ตรวจมีค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนนตั้งแต่ .898 ถึง .989 และในการตรวจที่ไม่ได้เฉลยคำตอบให้ผู้ตรวจมีค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนนตั้งแต่ .863 ถึง .983

จากผลการวิจัยบ่งชี้ว่า จำนวนผู้ตรวจ คุณสมบัติผู้ตรวจ และวิธีการตรวจให้คะแนนไม่มีผลต่อค่าความเชื่อมั่นและค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบอัตนัย อย่างไรก็ตามการตรวจให้คะแนนที่มีจำนวนผู้ตรวจมากกว่า 1 คน มีแนวโน้มให้ค่าความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรงสูงกว่าการตรวจให้คะแนนที่มีผู้ตรวจ 1 คน ดังนั้นในการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบอัตนัยควรมีผู้ตรวจมากกว่า 1 คน

ชื่อเรื่อง 2

การติดตามผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูงสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โรงเรียนร้อยเอ็ดพาณิชยการ
เทคโนโลยี

ผู้วิจัย

นายสุรวุฒิ รูปทอง (เมษายน 2546)

ที่อยู่

โรงเรียนพรเพชร โปลีเทคนิคร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

กรรมการควบคุม

รองศาสตราจารย์ สมนึก ภัททิยธนี

อาจารย์ ดร. นุชวนา เหลืองอังกูร

การติดตามผลการปฏิบัติงานของหลักสูตรต่าง ๆ จะช่วยให้ได้ข้อมูลในการปรับปรุง
หลักสูตรและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย
เพื่อติดตามผลการปฏิบัติงานของนักศึกษา และความเหมาะสมของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษา สาขาวิชา
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่สำเร็จการศึกษาและมีงานทำ ปีการศึกษา 2541 จำนวน 52 คน และปีการศึกษา
2542 จำนวน 12 คน ผู้บังคับบัญชา จำนวน 64 คน และผู้ร่วมงาน จำนวน 64 คน รวมทั้งสิ้น
จำนวน 192 คน เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 เป็นแบบสอบถาม
สำหรับนักศึกษา ซึ่งถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรและการปฏิบัติงานของ
นักศึกษา จำนวน 54 ข้อ ฉบับที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้บังคับบัญชา ซึ่งถามความคิดเห็น
เกี่ยวกับการปฏิบัติงานและคุณลักษณะของนักศึกษาที่หน่วยงานต้องการ จำนวน 54 ข้อ และฉบับที่
3 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้ร่วมงาน ซึ่งถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานและคุณลักษณะ
ของนักศึกษาที่หน่วยงานต้องการ จำนวน 54 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย
และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย ปรากฏผลดังนี้

1. นักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและด้านเนื้อหาสาระ
และการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$ และ 3.76)

2. นักศึกษา ผู้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติงานของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก พบว่าด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความขยันหมั่นเพียรในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.32$) รองลงมา คือ มีความสามารถในการปฏิบัติงานพิเศษตามที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 4.08$) ด้านมนุษยสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น ($\bar{X} = 4.40$) รองลงมา คือ สร้างความสามัคคีในหน่วยงาน ($\bar{X} = 4.39$) ด้านคุณธรรม ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ให้เกียรติผู้อื่น ($\bar{X} = 4.28$) รองลงมา คือ มีความเมตตากรุณา ($\bar{X} = 4.27$) และด้านความรู้ความสามารถพิเศษ ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จในเวลา ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมา คือ มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานสูง ($\bar{X} = 4.13$)

3. ผู้บังคับบัญชา มีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะของนักศึกษาที่หน่วยงานต้องการ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากหรือมากที่สุด พบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความรับผิดชอบสูง ($\bar{X} = 4.57$) รองลงมา คือ มีความขยันหมั่นเพียร ($\bar{X} = 4.40$) และผู้ร่วมงานมีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะของนักศึกษาที่หน่วยงานต้องการ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีประสบการณ์เกี่ยวกับวิชาชีพที่ปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.23$) รองลงมา คือ มีความซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{X} = 4.10$)

4. ผู้บังคับบัญชา ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ด้านคุณลักษณะของนักศึกษาที่หน่วยงานไม่พึงประสงค์คือ ไม่มีความรู้ความสามารถในการทำงาน และไม่เชื่อฟังผู้บังคับบัญชา ส่วนด้านเนื้อหาสาระที่ควรบรรจุไว้ในหลักสูตรคือ การซ่อมบำรุงรักษาอิเล็กทรอนิกส์ และการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ผู้ร่วมงาน มีความเห็นว่า คุณลักษณะของนักศึกษาที่หน่วยงานต้องการคือ แต่งกายไม่สุภาพ และไม่มีสัมมาคารวะ ส่วนด้านเนื้อหาสาระที่ควรบรรจุไว้ในหลักสูตรคือ วิชาบำรุงรักษาอิเล็กทรอนิกส์ และรายวิชาบัญชี

กล่าวโดยสรุป หลักสูตรนี้สามารถนำไปใช้ได้เป็นอย่างดี

ชื่อเรื่อง 3

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรม
อาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 11

ผู้วิจัย

นายพรเทพ วงศ์ชัยเพ็ง (เมษายน 2546)

ที่อยู่

วิทยาลัยการอาชีพบำเหน็จณรงค์ ตำบลบ้านขวน

อำเภอบำเหน็จณรงค์ จังหวัดชัยภูมิ 36160

กรรมการควบคุม

รองศาสตราจารย์สมนึก กัททियธน์

อาจารย์ ดร.นุชวรา เหลืองอังกูร

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีหลายอย่าง การวิจัยครั้งนี้ จึงมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 11 -กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 และ 3 ปีการศึกษา 2543 ของวิทยาลัยเทคนิค ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 11 จำนวน 775 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล มี 2 ชนิด คือ แบบสอบถามและแบบทดสอบวัดสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วย รายละเอียดเกี่ยวกับส่วนตัวของนักเรียน เจตคติของนักเรียนต่อการเรียนสายวิชาชีพ ความสนใจในการเรียน ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนขณะที่กำลังศึกษาของนักเรียน และแบบทดสอบเลือกตอบชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน 4 ฉบับ เพื่อวัดสมรรถภาพทางสมอง ด้านตัวเลข ด้านภาษา ด้านเหตุผล ด้านมิติสัมพันธ์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ และความสามารถในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. เจตคติต่อการเรียนในสายวิชาชีพของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .19 ($P < .05$)
2. การสร้างสมการพยากรณ์ พบว่า ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสายวิชาชีพได้ คือ สมรรถภาพทางสมองด้านตัวเลข (X_1) สมรรถภาพทางสมองด้านเหตุผล (X_2) สมรรถภาพทางสมองด้านมิติสัมพันธ์ (X_3) เจตคติต่อการเรียนในสายวิชาชีพ

ของนักเรียน (X_1) และสมรรถภาพทางสมองด้านภาษา (X_6) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .33 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีอำนาจ ในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 11.50 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .44 และค่าคงที่ของสมการในรูปคะแนนดิบเท่ากับ 2.20 สามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาขาวิชาชีพ ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 2.20 + .07X_5 + 1.83X_7 + 7.55X_8 - 6.25 X_1 + 2.95 X_6$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_y = .29Z_5 + .11Z_7 + .09Z_8 - .07Z_1 + .07Z_6$$

สรุปได้ว่า สมรรถภาพทางสมองด้านตัวเลข สมรรถภาพทางสมองด้านเหตุผล สมรรถภาพทางสมองด้านมิติสัมพันธ์ เจตคติต่อการเรียนในสาขาวิชาชีพของนักเรียน และสมรรถภาพทางสมองด้านภาษา สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

<u>ชื่อเรื่อง 4</u>	การเปรียบเทียบคุณภาพแบบทดสอบเลือกตอบที่มีรูปแบบตัวเลือกต่างกัน ในวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง สมการและอสมการชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ผู้วิจัย	นางสาววนิดา แปรหาดี (พฤษภาคม 2546)
ที่อยู่	โรงเรียนหนองแสงราษฎร์พัฒนา กิ่งอำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์
กรรมการควบคุม	อาจารย์ ดร. มนตรี อนันตรักษ์
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรชา อมรพันธุ์

แบบทดสอบแบบเลือกตอบเป็นแบบทดสอบที่นิยมนำไปใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณภาพของแบบทดสอบเลือกตอบจึงเป็นประเด็นสำคัญ การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพของแบบทดสอบเลือกตอบที่มีรูปแบบตัวเลือกต่างกันประกอบด้วยตัวเลือกแบบธรรมดา แบบพิสัย แบบผสม แบบคงที่ และแบบละ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 530 คน แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 106 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบเลือกตอบ 5 ตัวเลือก วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง สมการและอสมการ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 ฉบับ ฉบับละ 40 ข้อ ประกอบด้วย แบบทดสอบฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบเลือกตอบแบบตัว

เลือกธรรมดา ฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบเลือกตอบแบบตัวเลือกพิสัย ฉบับที่ 3 เป็นแบบทดสอบเลือกตอบแบบตัวเลือกผสม ฉบับที่ 4 เป็นแบบทดสอบเลือกตอบแบบตัวเลือกคงที่ ฉบับที่ 5 เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบแบบตัวเลือกละ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน F-test และ Chi-square

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ค่าความยากเฉลี่ยของแบบทดสอบเลือกตอบที่มีรูปแบบตัวเลือกแตกต่างกัน 5 รูปแบบ คือแบบธรรมดา แบบพิสัย แบบผสม แบบคงที่ และแบบละ มีค่าความยากเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ แบบทดสอบที่มีตัวเลือกเป็นตัวเลือกแบบคงที่ แบบธรรมดา แบบพิสัย แบบละ และแบบผสม โดยมีค่าความยากเฉลี่ยเป็น 0.363, 0.361, 0.306, 0.227 และ 0.256 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างของความยากเฉลี่ย พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแบบทดสอบเลือกตอบตัวเลือกผสมยากกว่าแบบทดสอบเลือกตอบตัวเลือกธรรมดา และแบบทดสอบเลือกตอบตัวเลือกคงที่ และแบบทดสอบเลือกตอบตัวเลือกละ ยากกว่าแบบทดสอบเลือกตอบตัวเลือกคงที่ ส่วนแบบทดสอบอื่นๆ ไม่แตกต่าง
2. ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยของแบบทดสอบเลือกตอบที่มีรูปแบบตัวเลือกแตกต่างกัน 5 รูปแบบ มีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย เรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ แบบทดสอบที่มีตัวเลือกเป็นตัวเลือกแบบธรรมดา แบบคงที่ แบบพิสัย แบบละ และแบบผสม โดยมีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยเป็น 0.467, 0.394, 0.368, 0.362 และ 0.360 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยพบว่าไม่แตกต่าง
3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเลือกตอบที่มีรูปแบบตัวเลือกแตกต่างกัน 5 รูปแบบ มีค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณโดยใช้สูตร KR-20 เรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ แบบทดสอบที่มีตัวเลือกเป็นตัวเลือกแบบธรรมดา แบบคงที่ แบบละ แบบพิสัย และแบบผสม โดยมีค่าความเชื่อมั่นเป็น 0.856, 0.787, 0.764, 0.734 และ 0.725 ตามลำดับ ส่วนค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณโดยใช้สูตร r_{α} เรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ แบบทดสอบที่มีตัวเลือกเป็นตัวเลือกแบบธรรมดา แบบคงที่ แบบละ แบบพิสัย และแบบผสม โดยมีค่าความเชื่อมั่น 0.857, 0.791, 0.768, 0.738 และ 0.728 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าความเชื่อมั่นของทั้งสองแบบพบว่าไม่แตกต่าง

จากผลการวิจัยชี้ว่าแบบทดสอบแบบเลือกตอบทั้ง 5 รูปแบบมีคุณภาพเข้าเกณฑ์มาตรฐาน ครูผู้สอนสามารถนำแบบทดสอบแบบเลือกตอบที่มีคุณภาพและความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาไปใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรูปแบบตัวเลือกแบบขรรคมิเนวโน้มที่มีความเชื่อมั่นและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบสูงกว่าแบบอื่นๆ และยากน้อยกว่าแบบอื่นๆ

ชื่อเรื่อง 5

การเปรียบเทียบค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเลือกตอบวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่องพื้นที่ผิวและปริมาตรที่มีรูปแบบของข้อสอบและการวิเคราะห์ข้อสอบแตกต่างกัน

ผู้วิจัย

นางสาวสุชชี คำผา (มิถุนายน 2546)

ที่อยู่

โรงเรียนโพธิ์ชัยชนูปถัมภ์ ตำบลขามเปี้ย อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด

กรรมการควบคุม

ดร.มนตรี อนันต์รักษ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชา อมรพันธุ์

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเป็นดัชนีบ่งชี้คุณภาพของแบบทดสอบ ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงมีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเลือกตอบวิชาคณิตศาสตร์ที่มีรูปแบบของข้อสอบต่างกัน เมื่อใช้การวิเคราะห์ข้อสอบด้วยวิธีที่เหมือนกัน และเพื่อเปรียบเทียบค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเลือกตอบวิชาคณิตศาสตร์ที่วิเคราะห์ข้อสอบด้วยวิธีที่ต่างกัน เมื่อใช้รูปแบบของข้อสอบเหมือนกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด ที่ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำนวน 1,700 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบเลือกตอบจำนวน 5 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 ฉบับ ฉบับละ 40 ข้อ แบบทดสอบฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบเลือกตอบแบบขรรคมิเนวโน้ม แบบทดสอบฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบเลือกตอบแบบปลายเปิด และแบบทดสอบฉบับที่ 3 เป็นแบบทดสอบเลือกตอบแบบตัวเลือกซ้อน

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเลือกตอบวิชาคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่องพื้นที่ผิวและปริมาตรที่คัดเลือกได้ด้วยวิธีแบบคลาสสิกัลลระหว่างแบบทดสอบเลือกตอบแบบขรรคมิเนวโน้ม แบบทดสอบเลือกตอบแบบปลายเปิด และแบบทดสอบเลือกตอบแบบตัวเลือกซ้อนมีค่าไม่แตกต่างกัน

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเลือกตอบวิชาคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่องพื้นที่ผิวและปริมาตรที่คัดเลือกได้ด้วยวิธีโดจิสติกแบบ 2 พารามิเตอร์ ระหว่างแบบทดสอบ

เลือกตอบแบบธรรมดา กับแบบทดสอบเลือกตอบแบบตัวเลือกซ้อน และแบบทดสอบเลือกตอบแบบปลายเปิดกับแบบทดสอบเลือกตอบแบบตัวเลือกซ้อน มีค่าความเชื่อมั่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยแบบทดสอบเลือกตอบแบบตัวเลือกซ้อนมีค่าความเชื่อมั่นสูงกว่าแบบทดสอบเลือกตอบแบบธรรมดา และแบบทดสอบเลือกตอบแบบปลายเปิด ส่วนแบบทดสอบเลือกตอบแบบธรรมดากับแบบทดสอบเลือกตอบแบบปลายเปิดมีค่าความเชื่อมั่นไม่แตกต่างกัน

3. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเลือกตอบที่คัดเลือกได้ระหว่างการวิเคราะห์ข้อสอบแบบคลาสสิกคอลลกับแบบโลจิสติกแบบ 2 พารามิเตอร์ ในแบบทดสอบเลือกตอบแบบปลายเปิดมีค่าความเชื่อมั่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเลือกตอบแบบปลายเปิดที่วิเคราะห์ด้วยวิธีคลาสสิกคอลลสูงกว่าวิธีโลจิสติกแบบ 2 พารามิเตอร์ ส่วนค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเลือกตอบแบบธรรมดา กับแบบทดสอบเลือกตอบแบบตัวเลือกซ้อนมีค่าไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้บ่งชี้ว่าแบบทดสอบเลือกตอบแบบตัวเลือกซ้อนมีค่าความเชื่อมั่นสูงสุด และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเลือกตอบแบบปลายเปิดที่วิเคราะห์ด้วยวิธีคลาสสิกคอลลมีค่าความเชื่อมั่นสูงกว่าวิธีโลจิสติกแบบ 2 พารามิเตอร์ ดังนั้นครุคณิตศาสตร์จึงควรนำแบบทดสอบแบบตัวเลือกซ้อน ไปใช้ทดสอบคณิตศาสตร์เรื่องพื้นที่ผิวและปริมาตรมากกว่าแบบทดสอบแบบอื่น และควรใช้วิธีวิเคราะห์ข้อสอบแบบคลาสสิกคอลล

<u>ชื่อเรื่อง 6</u>	การประเมินโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพอำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย
ผู้วิจัย	นางสาวธีรธยา พลชา (มิถุนายน 2546)
ที่อยู่	งานส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์สุขภาพชุมชนโนนสว่าง ตำบลศรีสงคราม อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย 42130
กรรมการควบคุม	รองศาสตราจารย์ สมนึก ภัททิยธนี อาจารย์ อนุกุล ศรีสมบัติ

โครงการ โรงเรียนส่งเสริมสุขภาพเป็นโครงการที่สนองนโยบายการพัฒนาด้านสาธารณสุขควบคู่ไปกับการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์เพื่อพัฒนาการสาธารณสุขของกรมอนามัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2541 เป็นต้นมา ดังนั้นการประเมินโครงการนี้จึงมีความมุ่งหมายเพื่อประเมินโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ โดยใช้รูปแบบซีพี (CIPP Model) เป็นแนวทางเพื่อประเมินความก้าวหน้า ปัญหา และอุปสรรคของโครงการ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ บุคลากรในอำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย

จำนวน 195 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียนที่เป็นคณะกรรมการ ผู้นำชุมชน ผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นคณะกรรมการ และนักเรียนที่ไม่ใช่คณะกรรมการ จากโรงเรียน 10 โรงเรียนทั้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจากสถานีอนามัย 4 แห่ง ซึ่งเป็นโครงการประจำปี 2544 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมมี 3 ชนิด ได้แก่ แบบประเมิน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 สำหรับประเมินผู้บริหารโรงเรียน ครู และเจ้าหน้าที่สาธารณสุข จำนวน 45 ข้อ ฉบับที่ 2 สำหรับประเมินนักเรียนที่เป็นคณะกรรมการ จำนวน 22 ข้อ ฉบับที่ 3 สำหรับประเมินนักเรียนจำนวน 20 ข้อ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง 1 ฉบับ สำหรับสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 27 ข้อ และแบบสังเกต 1 ฉบับ จำนวน 44 ข้อ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ผลการประเมินโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ

1.1 ด้านสถานะแวดล้อม ประกอบด้วย นโยบาย จุดมุ่งหมาย สภาพความต้องการ สิ่งแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวก และความจำเป็น ผู้บริหารโรงเรียน ครู เจ้าหน้าที่สาธารณสุข นักเรียนที่เป็นคณะกรรมการ โครงการ ผู้นำชุมชน และผู้ปกครองนักเรียน เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย สื่อเอกสาร วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ และบุคลากร ผู้บริหารโรงเรียน ครู เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้นำชุมชน และผู้ปกครองนักเรียนเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักเรียนที่เป็นคณะกรรมการ โครงการเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านกระบวนการ ประกอบด้วย การวางแผนการจัดการ และกิจกรรมในการดำเนินโครงการ ผู้บริหารโรงเรียน ครู เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และนักเรียนที่เป็นคณะกรรมการ โครงการเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้นำชุมชน ผู้ปกครองนักเรียน เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ด้านผลลัพธ์ ประกอบด้วย ผลการดำเนินงาน การบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการผู้บริหารโรงเรียน ครู เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และนักเรียนที่เป็นคณะกรรมการโครงการเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้นำชุมชน และผู้ปกครองนักเรียนเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับผลการประเมินการได้รับบริการด้านสุขภาพของนักเรียนที่ไม่ใช่คณะกรรมการ ส่วนใหญ่ได้รับบริการด้านสุขภาพ การตรวจสุขภาพ การสอนสุขศึกษาจากครู การเฝ้าระวังและส่งเสริมโภชนาการ ทัศนสาธารณสุข และได้รับการดูแลด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อสุขภาพของนักเรียน

2. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ บุคลากรส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกัน ดังนี้
 - 2.1 ด้านสถานะแวดล้อม โดยส่วนใหญ่ภาครัฐกำหนดนโยบายมาให้ บางครั้งยากต่อการปฏิบัติ และนโยบายถูกกำหนดไว้มาก แต่ปฏิบัติได้ไม่ครบตามที่กำหนด
 - 2.2 ด้านปัจจัยนำเข้า บุคลากรขาดความรู้ ความเข้าใจในโครงการอย่างชัดเจนงบประมาณที่สนับสนุนไม่เพียงพอ ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องชุมชนมีส่วนร่วมน้อย ข้อเสนอแนะคือ ควรเพิ่มงบประมาณที่สนับสนุนในการดำเนินงานตามโครงการเพื่อการประชาสัมพันธ์และสร้างการมีส่วนร่วมในโครงการของชุมชน
 - 2.3 ด้านกระบวนการ ขาดการประสานงานระหว่างชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ขาดการวางแผนร่วมกันระหว่างคณะกรรมการ ข้อเสนอแนะคือ ควรจัดประชุมอย่างสม่ำเสมอเพื่อหารูปแบบให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติเข้าใจตรงกัน
 - 2.4 ด้านผลลัพธ์ โครงการยังไม่สามารถประเมินผลในระยะสั้นได้

กล่าวโดยสรุป โครงการนี้ดำเนินการได้ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ จึงสมควรดำเนินการต่อไป

ชื่อเรื่อง 7

การสร้างแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนสาขาพาณิชยการ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการ
ศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์

ผู้วิจัย

นางพรนิภา นิลดอนหวาย (มิถุนายน 2546)

ที่อยู่

โรงเรียนบ้านก้านเหลือง ตำบลท่าหินโงง อำเภอโนนนารายณ์ จังหวัดสุรินทร์ 32130

กรรมการควบคุม

รองศาสตราจารย์ ดร. บุญชม ศรีสะอาด

อาจารย์บุษบา จริงบำรุง

แบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนเป็นเครื่องมือวัดที่มีความสำคัญประเภทหนึ่ง เพราะผลจากการทดสอบช่วยให้นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นความถนัดของตนเองมากขึ้น นำไปสู่การตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาที่ตรงกับความถนัดส่งผลให้มีโอกาสสำเร็จการศึกษาได้สูง การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนสาขาพาณิชยการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบย่อยจำนวน 6 ฉบับ ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการสำรวจทักษะที่จำเป็นในการเรียนสาขาพาณิชยการจากครูผู้สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มวิชาการบัญชี การขาย และการเลขานุการ คือ

แบบทดสอบทักษะการคิดคำนวณ แบบทดสอบคณิตศาสตร์เหตุผล แบบทดสอบด้านการรับรู้ แบบทดสอบการอ่านข้อมูลในตาราง แบบทดสอบด้านความจำ และแบบทดสอบด้านภาษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในกระบวนการสร้างแบบทดสอบ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ ปีการศึกษา 2545 จำนวน 602 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ทำการทดสอบ 3 ครั้ง การทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เพื่อคัดเลือกและปรับปรุงแบบทดสอบ ใช้กลุ่มตัวอย่าง ครั้งละ 100 คน การทดสอบครั้งที่ 3 เพื่อหาคุณภาพและเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ ใช้กลุ่มตัวอย่าง 402 คน ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

แบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนสาขาพาณิชย์การ 6 ฉบับ มีค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง .21 ถึง .86 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20 ถึง .84 และมีค่าความเชื่อมั่นหาโดยใช้สูตร KR-20 มีค่าอยู่ระหว่าง .61 ถึง .85 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบซึ่งได้จาก วิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .297 ถึง .759 และหาเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนสาขาพาณิชย์การทั้ง 6 ฉบับ มีค่าอยู่ระหว่าง 20 ถึง 80

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้แบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนสาขาพาณิชย์การ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ ที่ผ่านกระบวนการทดลองและปรับปรุงมีคุณภาพเข้าเกณฑ์มาตรฐานที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้วัดเพื่อชี้แนะในการศึกษาต่อ

บทคัดย่อ : สาขาการวิจัยการศึกษา

<u>ชื่อเรื่อง 1</u>	การวิเคราะห์องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม
ผู้วิจัย	นายสุรศักดิ์ หอมอ่อน (มกราคม 2546)
ที่อยู่	โรงเรียนศรีโคตรบูรณ์ ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม 48000
กรรมการควบคุม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรนุช ศรีสะอาด และ อาจารย์บุษบา อธิงบำรุง

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ครูคณิตศาสตร์ จำนวน 143 คน นักเรียน จำนวน 731 คน โดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปร 12 ด้าน จำนวน 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 สำหรับครูคณิตศาสตร์ และฉบับที่ 2 สำหรับนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ มีค่าตั้งแต่ $-.298$ ถึง $.762$ ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ การใช้ภาษาในการสื่อสารของครูกับการให้การเสริมแรงแก่นักเรียน
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ จำแนกตามขนาดโรงเรียนมีดังนี้คือ โรงเรียนขนาดใหญ่ มีค่าตั้งแต่ $-.281$ ถึง $.734$ โรงเรียนขนาดกลาง มีค่าตั้งแต่ $-.328$ ถึง $.749$ และโรงเรียนขนาดเล็ก มีค่าตั้งแต่ $-.249$ ถึง $.735$ ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ การใช้ภาษาในการสื่อสารของครูกับการให้การเสริมแรงแก่นักเรียน

3. องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์โดยรวมมี 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 ด้านพื้นฐานความเป็นครูประกอบด้วย การวัดและประเมินผลของครู เจตคติต่อการสอนวิชาคณิตศาสตร์ของครู ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ความรู้ในเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์และ บุคลิกลักษณะของครู องค์ประกอบที่ 2 ด้านทักษะความเป็นครู ประกอบด้วย การใช้ภาษาในการสื่อสารของครู การให้การเสริมแรงแก่นักเรียน ปริมาณงานอื่นที่ครูได้รับมอบหมาย การเตรียมการสอนของครู บรรยากาศในการเรียนการสอน เจตคติต่อการสอนวิชาคณิตศาสตร์ของครู การใช้สื่อการสอนของครู และขวัญและกำลังใจของครู

4. องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนขนาดใหญ่ มี 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 ด้านพื้นฐานความเป็นครูประกอบด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน การวัดและประเมินผลของครู เจตคติต่อการสอนวิชาคณิตศาสตร์ของครู ความรู้ในเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์และบุคลิกลักษณะของครู องค์ประกอบที่ 2 ด้านทักษะความเป็นครูประกอบด้วย การใช้สื่อการสอนของครู การให้การเสริมแรงแก่นักเรียน ปริมาณงานอื่นที่ครูได้รับมอบหมาย ขวัญและกำลังใจของครู การเตรียมการสอนของครูและการใช้สื่อการสอนของครู

5. องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนขนาดกลาง มี 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 ด้านพื้นฐานความเป็นครูประกอบด้วย การวัดและประเมินผลของครู เจตคติต่อการสอนวิชาคณิตศาสตร์ของครู ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ความรู้ในเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์และบุคลิกลักษณะของครู องค์ประกอบที่ 2 ด้านทักษะความเป็นครูประกอบด้วย การใช้ภาษาในการสื่อสารของครู การให้การเสริมแรงแก่นักเรียน ปริมาณงานอื่นที่ครูได้รับมอบหมาย การเตรียมการสอนของครู การใช้สื่อการสอนของครู บรรยากาศในการเรียนการสอน และขวัญและกำลังใจของครู

6. องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนขนาดเล็ก มี 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 ด้านพื้นฐานความเป็นครูประกอบด้วย การวัดและประเมินผลของครู เจตคติต่อการสอนวิชาคณิตศาสตร์ของครู ความรู้ในเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน การใช้สื่อการสอนของครู บรรยากาศในการเรียนการสอน ขวัญและกำลังใจของครูและการเตรียมการสอนของครู องค์ประกอบที่ 2 ด้านทักษะความเป็นครู ประกอบด้วย การใช้ภาษาในการสื่อสารของครู การให้การเสริมแรงแก่นักเรียน บุคลิกลักษณะของครู และปริมาณงานอื่นที่ครูได้รับมอบหมาย

ผลการวิจัยชี้ว่า ครูคณิตศาสตร์สามารถนำองค์ประกอบต่าง ๆ ของประสิทธิภาพการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบจะมีตัวแปรที่บรรยายองค์ประกอบนั้น ๆ ไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขตนเองตามสภาพความพร้อมและขนาดของโรงเรียน

ชื่อเรื่อง 2	การพัฒนารูปแบบการสอนคณิตศาสตร์ที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ผู้วิจัย	นางรุ่งทิwa วรรณชม (มกราคม 2546)
ที่อยู่	โรงเรียนศรีบัวบานวิทยาคม ตำบลนาราชควาย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม 48000
กรรมการควบคุม	รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ รองศาสตราจารย์ สมนึก ภักดิ์ทิพย์

ปัญหาที่พบบ่อยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์คือ ครูมักจะสอนให้ผู้เรียนเรียนแบบท่องจำ ไม่เน้นการใช้เหตุผล ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนน้อย การวิจัยครั้งนี้จึงมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนา รูปแบบการสอนคณิตศาสตร์ ที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ และหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบการสอน ตามเกณฑ์ 80/80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน โรงเรียน ศรีบัวบานวิทยาคม สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี จำนวน 4 ชนิด ได้แก่ แผนการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.30 ถึง 0.87 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เก่ากว่า 0.95 แบบวัดปฏิบัติสัมพันธ์ภายในกลุ่มของนักเรียน และแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดัชนีประสิทธิผล และ t-test ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนา ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการเรียน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย คือ ขั้นที่ 1 กระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ขั้นที่ 2 ระบุดูจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มุ่งให้นักเรียนบรรลุ และขั้นที่ 3 ร่วมกันกำหนดเกณฑ์ความ มุ่งหวังในระดับสูง (80 %) ขั้นตอนการเรียน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนย่อย คือ ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อมผู้เรียน ขั้นที่ 2 นำเสนอบทเรียนทั้งชั้น ขั้นที่ 3 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ การแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม คิดและคุยกัน เพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรายบุคคล การเรียนรู้ร่วมกัน และมุขสนทนา ตามลำดับเนื้อหาที่กำหนด ขั้นที่ 4 ทดสอบย่อย เฉลยพร้อมอภิปราย และเทียบเกณฑ์ ขั้นที่ 5 ให้รางวัลกลุ่มที่ประสบผลสำเร็จ ขั้นที่ 6 วัดปฏิบัติสัมพันธ์ภายในกลุ่ม และขั้นก่อนสอบรวม ประกอบด้วย การทบทวนจุดประสงค์การเรียน

2. รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในส่วน ประสิทธิภาพ พบว่า ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีดัชนี 90.92 / 88.69 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ด้านปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม พบว่า นักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนคณิตศาสตร์ ที่เน้นการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้มีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มระดับดี และเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ระดับดี นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในส่วนประสิทธิผล ดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีค่าเท่ากับ 0.81

สรุปได้ว่า รูปแบบการสอนคณิตศาสตร์ที่เน้นการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนให้บรรลุ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ดี

ชื่อเรื่อง 3

การประเมินการดำเนินงานปฏิรูปการเรียนรู้ของโรงเรียนแกนนำ ปฏิรูป การเรียนรู้ระดับจังหวัด สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู

ผู้วิจัย

นายเปรมศักดิ์ เมธาภรณ์ (กุมภาพันธ์ 2546)

ที่อยู่

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู

กรรมการควบคุม

ดร.มนตรี อนันตรักษ์ และ

อาจารย์ประวิต เอรารรณ์

การปฏิรูปการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นการพัฒนานักเรียนให้เต็มศักยภาพ และเข้าสู่มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา ตามนโยบายแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อประเมินสภาพการดำเนินงานปฏิรูปการเรียนรู้ ตลอดจนชี้ให้เห็นปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาของโรงเรียนแกนนำปฏิรูปการเรียนรู้ ระดับจังหวัด สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู และโรงเรียนบ้านโคกทุ่งน้อย เกณฑ์การประเมินแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ 1 ต่ำกว่าเกณฑ์ควรปรับปรุง 2 คือผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ และ 3 ดีเด่นสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน นักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียน การเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยวิธีการสังเกต สัมภาษณ์ สัมภาษณ์เอกสาร และบันทึกภาคสนาม นำเสนอผลการวิจัยโดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ด้านการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นความสามารถในการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน เพื่อสนับสนุนการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การประเมินสภาพการดำเนินงานด้านนี้ สรุปโดยภาพรวม พบว่า ได้ระดับ 2 คือผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติหน้าที่ได้ดี ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า ได้ระดับ 3 คือ คุณลักษณะของผู้บริหารโรงเรียน แผนงานของโรงเรียน การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และการมีส่วนร่วมของชุมชน ได้ระดับ 2 คือ การพัฒนาบุคลากรเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ และการจัดการ ส่วนที่ได้ระดับ 1 คือ การให้ขวัญกำลังใจ และการรายงาน

2. การจัดการเรียนรู้ เป็นความสามารถของครูในการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 การประเมินสภาพการดำเนินงานด้านนี้ สรุปโดยภาพรวม พบว่า ได้ระดับ 2 คือ ครูผู้สอนมีพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติหน้าที่ดีผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า ได้ระดับ 3 คือ คุณลักษณะของครู ได้ระดับ 2 คือ บทบาทครู บทบาทนักเรียน และการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ ส่วนที่ได้ระดับ 1 คือ แผนการจัดการเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้

3. ผลการจัดการเรียนรู้ เป็นคุณภาพของนักเรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีสุขภาพจิตที่ดี การประเมินสภาพการดำเนินงานด้านนี้ สรุปโดยภาพรวม พบว่า ได้ระดับ 2 คือ พฤติกรรมการปฏิบัติได้ดีผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า ได้ระดับ 3 คือ มีความสุข ได้ระดับ 2 คือ ความเก่ง และความดี

4. ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาในการดำเนินงานปฏิรูปการเรียนรู้ของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนมีปัญหาสำคัญ ด้านการบริหารจัดการ คือ เวลาเรียนไม่ยืดหยุ่น การปฏิบัติตามกฎระเบียบแนวปฏิบัติที่ไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นพันธนาการของครูในการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการจัดการเรียนรู้ คือ ครูไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการสอน การเรียนรู้ยังไม่บูรณาการ ครูไม่เชื่อมั่นว่านักเรียนจะเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ด้านผลการจัดการเรียนรู้ คือ นักเรียนขาดทักษะการอ่านและคิดคำนวณ นักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าวไม่กลัวครู แนวทางแก้ปัญหา ด้านการบริหารจัดการ โรงเรียนจัดตารางสอนให้ยืดหยุ่นโดยครูจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ด้านการจัดการเรียนรู้ จัดอบรมประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เรือศึกษานิเทศก์ผู้เชี่ยวชาญมาให้คำปรึกษาแนะนำให้ความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ศึกษาฐานครูดีเด่น โรงเรียนดีเด่นด้านต่าง ๆ การแก้ปัญหา ด้านผลการจัดการเรียนรู้ ให้ครูเวรประจำวันอบรมนักเรียนหลังเคารพธงชาติตอนเช้าทุกวัน

ฝึกอบรมปฏิบัติธรรม จัดชุมนุมทางวิชาการ และจัดกิจกรรมแข่งขันทักษะทางวิชาการ

ผลการวิจัย สามารถนำไปพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานปฏิบัติการเรียนรู้ของหน่วยงาน และสถานศึกษา ในด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านผลการจัดการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

<u>ชื่อเรื่อง 4</u>	การวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยที่ส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ
ผู้วิจัย	นายเฉลิมพล โพธิ์ศรี (มีนาคม 2546)
ที่อยู่	โรงเรียนบ้านเกาะกระโพธิ์ ตำบลภู อำเภอปรังค์ภู จังหวัดศรีสะเกษ 33170
กรรมการควบคุม	ดร.มนตรี อนันต์รักษ์ และ อาจารย์ประวิต เอราวรรณ์

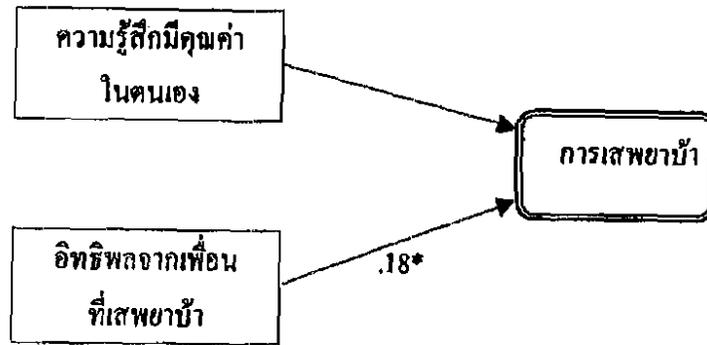
เนื่องจากประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การวิจัยครั้งนี้จึงมีความมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามวัดปัจจัยที่ส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 375 คน ที่เรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ตัวประกอบ โดยสกัดองค์ประกอบด้วย วิธีองค์ประกอบหลัก (Principal Component) และหมุนแกน องค์ประกอบแบบ ออโธกอนอล (Orthogonal) ด้วยวิธีวาริแมกซ์ (Varimax)

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์มีองค์ประกอบที่สำคัญ 8 องค์ประกอบ คือ บุคลิกภาพของครูคณิตศาสตร์ การจัดการเรียนการสอน ความรู้ในวิชาครู ความรับผิดชอบหน้าที่ บรรยากาศในการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ และภูมิหลังของครู

ชื่อเรื่อง 5	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัย สังกัดกรม อาชีวศึกษา จังหวัดหนองคาย
ผู้วิจัย	นายธีระพล บุญธรรม (มีนาคม 2546)
ที่อยู่	วิทยาลัยการอาชีพบึงกาฬ ตำบลวิศิษฐ์ อำเภอบึงกาฬ จังหวัดหนองคาย
กรรมการควบคุม	รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรนุช ศรีสะอาด

ยาบ้าเป็นอันตรายต่อสังคมทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมายโดยเฉพาะตัวของ
ผู้เสพจะเกิดการเสื่อมโทรมทั้งทางกายและทางจิตใจ ปัจจุบันเด็กและเยาวชนในสถานศึกษาต่าง ๆ
มีแนวโน้มเสพยาบ้าสูงขึ้น การทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาบ้าจะเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญ
ต่อการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหายาบ้าในสถานศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย
เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาบ้าของนักศึกษาในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา
จังหวัดหนองคาย ซึ่งมีวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้าสองขั้นตอน คือ ขั้นแรกกำหนดรูปแบบตาม
สมมติฐานของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการเสพยาบ้าเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ตามสมมติฐาน
ขั้นที่สอง ทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบตามสมมติฐานและปรับปรุงให้เป็นรูปแบบจริง กลุ่ม
ตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ถึงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ปีที่ 2 ในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา จังหวัดหนองคาย ที่เสพยาบ้าจำนวน 131 คนได้มาโดย
การเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับยาบ้า
แบบวัดอิทธิพลจากเพื่อนที่เสพยาบ้า แบบวัดความอบอุ่นของครอบครัว แบบวัดมาตรการป้องกัน
และแก้ไขปัญหายาบ้าในสถานศึกษา แบบวัดความเชื่อที่ถูกต้องเกี่ยวกับยาบ้า แบบวัดความเชื่อมั่น
ในการปฏิเสธการใช้ยาบ้า แบบวัดความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และแบบสอบถามการเสพยาบ้า
การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เทคนิคการวิเคราะห์สาเหตุ คิวซ์โปรแกรมลิสเรล (LISREL 8.30)

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาบ้าของนักศึกษาในวิทยาลัย สังกัดกรม
อาชีวศึกษา จังหวัดหนองคายมี 2 ตัวแปรคือ ความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และอิทธิพลจากเพื่อน
ที่เสพยาบ้าซึ่งเป็นอิทธิพลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อการเสพยาบ้า ดังแสดงด้วยแผนผัง
ได้ดังนี้

ผลการวิจัยชี้แนะว่าการป้องกันพฤติกรรมเสพยาบ้า ควรแนะนำนักศึกษาในการเลือกคบเพื่อน การรู้วิธีปฏิเสธการใช้ยาบ้าจากเพื่อนที่เสพยาบ้า และการสร้างความรู้ศึกษามีคุณค่าในตนเอง

ชื่อเรื่อง 6

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญา การตั้งใจเรียน ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และเจตคติต่อวิชาภาษาไทยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา

ผู้วิจัย

นางสาวโศจรินทร์ เณรแขก (เมษายน 2546)

ที่อยู่

โรงเรียนบ้านหนองปรือ ตำบลหนองหัวฟาน อำเภอขามสะแกแสง จังหวัดนครราชสีมา 30290

กรรมการควบคุม

ดร.มนตรี อนันต์รักษ์ และ
อาจารย์ประพัทธ์ ชัยเจริญ

การเรียนวิชาภาษาไทยมีความสำคัญ เพราะภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ และใช้ในการติดต่อสื่อสาร การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญา การตั้งใจเรียน ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน

365 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นคอน (Multi-stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 7 ฉบับ ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดสติการคิด แบบทดสอบวัดความถนัดทางภาษา แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบวัดความตั้งใจเรียน แบบวัดความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความถนัดทางภาษา ความตั้งใจเรียน ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และเจตคติต่อวิชาภาษาไทย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.401, 0.711, 0.336, 0.262 และ 0.254 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า สติการคิดแบบคิดวิเคราะห์ มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.150 ส่วนสติการคิดแบบจำแนกประเภท และสติการคิดแบบโยงความสัมพันธ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

2. ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยคือ ความถนัดทางภาษา (X_1) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.730 มีอำนาจการพยากรณ์เท่ากับ 53.40 เปอร์เซ็นต์ สามารถนำมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ทั้งในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ตามลำดับต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 7.245 + 0.960X_1 + 0.116X_2$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_y = 0.651Z_1 + 0.177Z_2$$

จากผลการวิจัยนี้ ให้ข้อเสนอแนะว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยควรจัดการเรียนการสอน โดยการส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีความถนัดทางภาษามากยิ่งขึ้นตลอดจนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดียิ่งขึ้น

ชื่อเรื่อง 7	ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครู พฤติกรรมการเรียน และพฤติกรรมด้านจิตพิสัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม
ผู้วิจัย	นายวัฒน์ชัย ธีรศิลาเวทย์ (เมษายน 2546)
ที่อยู่	โรงเรียนกันทรวิชัย อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม 44150
กรรมการควบคุม	รองศาสตราจารย์.สมนึก ภัททิยธนี และ อาจารย์สุริยะพงศ์ พงศ์สิทธิ์ศักดิ์

การเรียนการสอนจะประสบความสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหลายประการ การวิจัยครั้งนี้จึงมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครู พฤติกรรมการเรียน และพฤติกรรมด้านจิตพิสัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และสร้างสมการพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2545 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 368 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 4 ชนิด ได้แก่ แบบประเมินพฤติกรรมการสอนของครู จำนวน 50 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .27 ถึง .70 ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .94 แบบสำรวจพฤติกรรมการเรียน จำนวน 40 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .33 ถึง .68 ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .92 แบบวัดพฤติกรรมด้านจิตพิสัย จำนวน 30 ข้อ จำแนกเป็นแบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างละ 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .38 ถึง .74 ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .70 ถึง .81 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 40 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ .19 ถึง .86 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .14 ถึง .75 ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .83 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเป็นขั้นตอน ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

พฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ได้แก่ พฤติกรรมด้านการปฏิบัติตัวในชั้นเรียน (X_7) ด้านการทำการบ้าน/รายงาน (X_9) ด้านการเตรียมตัวสอบ/การสอบ (X_{10}) เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ (X_{12}) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_{13}) ส่วนพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ได้แก่ ด้านเทคนิคและทักษะวิธีสอน (X_3) ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน (X_4) ด้านการวัดและประเมินผล (X_6) และความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (X_{14}) ตัวแปรที่เป็นตัวพยากรณ์มีค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .375 เขียนเป็นสมการในรูปคะแนนดิบและในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$y' = 17.031 + .584X_{10} - .494X_4$$

$$Z'_y = .335Z_{10} - .284Z_4$$

เมื่อจำแนกตามพฤติกรรมผลเป็นดังนี้

1. กลุ่มตัวแปรพฤติกรรมการสอนของครู ที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ได้แก่ พฤติกรรมด้านเทคนิคและทักษะวิธีสอน (X_3) ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน (X_4) และด้านการวัดและประเมินผล (X_6) ตัวแปรที่เป็นตัวพยากรณ์มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .191 เขียนเป็นสมการในรูปคะแนนดิบและในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$y' = 28.364 - .333X_4$$

$$Z'_y = -.191Z_4$$

2. กลุ่มตัวแปรพฤติกรรมการเรียน ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ได้แก่ พฤติกรรมด้านการปฏิบัติตัวในชั้นเรียน (X_7) ด้านการทำกรบ้าน/รายงาน (X_9) และด้านการเตรียมตัวสอบ/การสอบ (X_{10}) ตัวแปรที่เป็นตัวพยากรณ์มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .257 เขียนเป็นสมการในรูปคะแนนดิบและในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$y' = 7.598 + .448X_{10}$$

$$Z'_y = .257Z_{10}$$

3. กลุ่มตัวแปรพฤติกรรมด้านจิตพิสัย ได้แก่ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ (X_{12}) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_{13}) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ส่วนความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (X_{14}) มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ตัวแปรที่เป็นตัวพยากรณ์มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .158 เขียนเป็นสมการในรูปคะแนนดิบและในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$y' = 25.785 - .203X_{14}$$

$$Z'_y = -.158Z_{14}$$

สรุปได้ว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ คือ พฤติกรรมการสอนของครูด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน (X_3) พฤติกรรมการเรียนด้านการเตรียมตัวสอบ/การสอบ (X_{10}) และพฤติกรรมด้านจิตพิสัยที่เกี่ยวกับความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (X_{14})

ชื่อเรื่อง 8	การประเมินการดำเนินงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของวิทยาลัยชุมชนศรีสวัสดิ์ในวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม
ผู้วิจัย	นางสัมพันธ์ บังทอง (เมษายน 2546)
ที่อยู่	วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม ถนนนครสวรรค์ อำเภอเมืองจังหวัดมหาสารคาม 44000
กรรมการควบคุม	รองศาสตราจารย์.สมนึก ภัททิยชนี และ ดร.วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์

การดำเนินโครงการใด ๆ ย่อมต้องมีการติดตามหรือประเมิน ดังนั้นความมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้ต้องการประเมิน การดำเนินงานฝึกงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของวิทยาลัยชุมชนศรีสวัสดิ์ ในวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์นิเทศก์ จำนวน 20 คน ผู้นิเทศก์ในสถานประกอบการ จำนวน 56 คน นักศึกษาฝึกงาน จำนวน 171 คน นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2543 จำนวน 53 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 300 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 4 ฉบับ สำหรับประเมิน อาจารย์นิเทศก์ 1 ฉบับ จำนวน 49 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.97 ประเมินผู้นิเทศก์ในสถานประกอบการ 1 ฉบับ จำนวน 31 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.94 ประเมินนักศึกษาฝึกงาน 1 ฉบับ จำนวน 39 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.92 และประเมินนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา 1 ฉบับ จำนวน 39 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.88 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. การเตรียมการของสถานศึกษาก่อนการฝึกงาน

1.1 ด้านการจัดสรรงบประมาณและการจัดสรรทรัพยากรในการฝึกงาน

อาจารย์นิเทศก์ มีความคิดเห็น โดยรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับ ปานกลาง ผู้มือ เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกงานมีความเหมาะสม

1.2 ด้านการจัดหาสถานที่ฝึกงาน อาจารย์นิเทศก์ มีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาฝึกงานและนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก สถานที่ฝึกงานมีอากาศถ่ายเทสะดวกและมีแสงสว่างเพียงพอ

1.3 ด้านการจัดการปฐมนิเทศนักศึกษาฝึกงาน อาจารย์นิเทศก์ นักศึกษาฝึกงาน

และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมาก การปฐมนิเทศช่วยทำให้นักศึกษาเข้าใจในขั้นตอนกระบวนการและแนวปฏิบัติในการฝึกงาน

2. การดำเนินงานระหว่างฝึกงาน

2.1 ด้านการนิเทศ อาจารย์นิเทศก์ และผู้นิเทศก์ในสถานประกอบการ

มีความคิดเห็น โดยรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ระหว่างการนิเทศมีการประสานงานที่ดีระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับผู้นิเทศก์ในสถานประกอบการ และจำนวนครั้งในการนิเทศของอาจารย์นิเทศก์ ที่ทางวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดมีความเพียงพอ ส่วนนักศึกษาฝึกงานและนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับมากและปานกลาง มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักศึกษากับผู้นิเทศก์ในสถานประกอบการ และพอใจในการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่าง ๆ จากผู้นิเทศก์ในสถานประกอบการ

2.2 ด้านการประเมินผล อาจารย์นิเทศก์ และผู้นิเทศก์ในสถานประกอบการ

มีความคิดเห็น โดยรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก การประเมินผลการฝึกงานมีแบบประเมินที่มีแบบฟอร์มที่ชัดเจน เข้าใจง่าย

3. ผลที่ได้จากการฝึกงาน

3.1 ด้านความรู้ความสามารถของนักศึกษาช่วงใกล้จะสิ้นสุดการฝึกงาน

ผู้นิเทศก์ในสถานประกอบการ นักศึกษาฝึกงาน และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็น โดยรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก ส่วนอาจารย์นิเทศก์มีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษามีทักษะในการใช้อุปกรณ์สำนักงาน และมีทักษะการปฏิบัติงานในสาขาวิชาชีพของตน

3.2 ด้านบุคลิกภาพ อาจารย์นิเทศก์มีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ผู้นิเทศก์ในสถานประกอบการมีความคิดเห็น โดยรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก นักศึกษามีความซื่อสัตย์ และสุภาพอ่อนน้อม

3.3 ด้านเจตคติต่อวิชาชีพ นักศึกษาฝึกงาน และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็น โดยรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก การฝึกงานมีคุณค่าต่อการปฏิบัติงานในสาขาวิชาชีพของนักศึกษาในอนาคต และมีคุณค่าต่อการศึกษาคือในระดับที่สูงขึ้น

4. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ อาจารย์นิเทศก์ นักศึกษาฝึกงาน และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นว่า ควรเพิ่มทักษะเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์สำนักงานเพื่อให้เกิดความชำนาญมากขึ้น และควรมีการอบรมเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในสาขาวิชาชีพของนักศึกษา ก่อนออกฝึกงาน

โดยสรุปการประเมินครั้งนี้พบว่า กระบวนการฝึกงาน โดยรวมมีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสม สามารถใช้ดำเนินงานฝึกงานต่อไปได้

<u>ชื่อเรื่อง 9</u>	รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกลวิธีการเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์
ผู้วิจัย	นางสาวชिरาภรณ์ ประสพศิลป์ (พฤษภาคม 2546)
ที่อยู่	โรงเรียนคำบงพิทยาลัย หมู่ที่ 1 ตำบลคำบง อำเภอห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์ 46240
กรรมการควบคุม	อาจารย์ ดร.มนตรี อนันต์รักษ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร. บุญชม ศรีสะอาด

กลวิธีการเรียนเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนภาษาเป็นอย่างมาก เพราะกลวิธีการเรียนเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนมีทิศทางในการเรียนของตนเอง อีกทั้งช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ง่ายขึ้นเร็วขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรกลวิธีการเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 370 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างโดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง และการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยโปรแกรมลิซเรล 8.30

ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรกลวิธีการเรียนที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุเฉพาะ โดยทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงสุด คือ การเชื่อมโยงความคิด จินตนาการและเสียง และการใช้ท่าทาง รองลงมาคือ การถาม ตัวแปรกลวิธีการเรียนที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด คือ การเดาโดยใช้ปัญญา รองลงมาคือ การให้กำลังใจตนเอง การรับและส่งสาร การมุ่งความสนใจสู่การเรียน การฝึกปฏิบัติ และการร่วมมือกับผู้อื่น ตามลำดับ ตัวแปรกลวิธีการเรียนที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุเฉพาะโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงสุด คือ การประเมิน การเรียนรู้ การดูแลอารมณ์และลดความกังวล การทบทวน การจัดระเบียบและการวางแผน การเรียน และการจัดทำโครงสร้างเพื่อการเรียนรู้ ตามลำดับ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษสูงสุด อันได้แก่ การเอาโดยใช้ปัญหา รองลงมาคือ การให้กำลังใจตนเอง การรับและส่งสาร และการมุ่งความสนใจสู่การเรียน ตามลำดับ พร้อมทั้งให้ผู้เรียนได้รับการฝึกใช้กลวิธีการเรียนเหล่านี้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาความรู้ที่เรียนและตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

ชื่อเรื่อง 10

สภาพและปัญหาการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเครือข่าย การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม

ผู้วิจัย

นายมีชัย พลวงา (มิถุนายน 2546)

ที่อยู่

สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย

จังหวัดมหาสารคาม โทร. 0-4379-1382

กรรมการควบคุม

รองศาสตราจารย์.สมนึก ภัททิยธนี และ

อาจารย์มานิต สิทธิศร

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ ที่เริ่มใช้กับโรงเรียนเครือข่ายในปีการศึกษา 2545 ซึ่งก่อนใช้ โรงเรียนเครือข่ายจะต้องนำมาจัดทำเป็นหลักสูตรสถานศึกษา ให้มีสาระสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตามที่หลักสูตรแกนกลางกำหนด รวมทั้งให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชน สังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การวิจัยครั้งนี้จึงมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเครือข่าย สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม ที่ดำเนินการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2545 ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ บุคลากรจากโรงเรียนเครือข่ายที่เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 13 คน ครูผู้สอน จำนวน 48 คน และนักเรียน จำนวน 240 คน รวมทั้งที่เป็นครูภูมิปัญญาท้องถิ่น จากชาวบ้าน ในชุมชนเขตบริการของโรงเรียนเครือข่าย จำนวน 39 คน รวมทั้งสิ้น 340 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม 1 ฉบับ จำนวน 29 ข้อ แบบสัมภาษณ์ 3 ฉบับ จำนวน 35 ข้อ และแบบสำรวจรายการ 1 ฉบับ จำนวน 25 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ร้อยละ และใช้วิธีพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. สภาพของภูมิปัญญาท้องถิ่นในหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเครือข่ายที่กำหนดไว้ในวิสัยทัศน์ การกึ่ง เป้าหมายของโรงเรียนนั้นไม่สอดคล้องกัน โดยวิสัยทัศน์ส่วนใหญ่จะไม่ใช่ความสำคัญกับภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างชัดเจน ส่วนภารกิจนั้นไม่มีการกำหนดแนวทางในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีในชุมชนมาใช้ในการจัดการศึกษา สำหรับเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ นั้น ส่วนใหญ่ก็ไม่ใช่เป้าหมายที่เกิดจากการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่วนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน โรงเรียนกำหนดไว้โดยไม่คำนึงถึงสภาพปัญหา และความต้องการของ

ชุมชน และชุมชนไม่ได้มีส่วนร่วมในการกำหนด อีกทั้งไม่มีโรงเรียนเครือข่ายใดที่กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นขึ้นเพิ่มเติม สำหรับคำอธิบายรายวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นมากที่สุด คือกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยส่วนใหญ่จะเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านเกษตรกรรม ส่วนคำอธิบายรายวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไม่พบว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นเลย ส่วนกิจกรรมพัฒนาความถนัด ความสนใจ ตามความต้องการของผู้เรียนนั้น โรงเรียนเครือข่ายจัดให้นักเรียน ได้เรียนรู้ในลักษณะของกลุ่มสนใจ ซึ่งจะเป็นกลุ่มสนใจด้านหัตถกรรมที่มีครูภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นผู้สอน สำหรับแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน ส่วนใหญ่ไม่ระบุว่ามีการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นสื่อ หรือแหล่งเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยที่สุด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นสื่อ หรือแหล่งเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด วิธีการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเรียนการสอน ที่พบในโรงเรียนเครือข่ายมากที่สุด คือครูนำนักเรียนไปศึกษาที่บ้าน หรือสถานประกอบการของครูภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่วนวิธีการใช้ที่พบน้อยที่สุด คือ การให้นักเรียนไปศึกษาจากผู้ปกครอง ที่เป็นครูภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยตนเอง ในการบริหารจัดการหลักสูตรโรงเรียนเครือข่าย ส่วนใหญ่มีกิจกรรม หรือโครงการที่ส่งเสริม สนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นบรรจุไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียน

3. ปัญหาการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในหลักสูตรสถานศึกษา จำแนกตามแหล่งที่เกิดปัญหาได้ 5 แหล่ง คือ ปัญหาที่เกิดจากชุมชน ปัญหาที่เกิดจากโรงเรียน ปัญหาที่เกิดจากครูผู้สอน ปัญหาที่เกิดจากนักเรียน และปัญหาที่เกิดจากตัวครูภูมิปัญญาท้องถิ่นเอง

สรุปว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ถูกนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม อย่างไรก็ตามไม่เป็นระบบ เพราะยังขาดความต่อเนื่อง ตั้งแต่การกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย การจัดทำคำอธิบายรายวิชา การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวางแผนบริหารจัดการหลักสูตร ดังนั้น ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาครั้งต่อไป สถานศึกษาจะต้องคำนึงถึงสาระของหลักสูตรที่จะต้องจัดทำให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น

ข้อเรื่อง 11

การเปรียบเทียบลักษณะที่พึงประสงค์ของพยาบาลวิชาชีพตาม

ทัศนะของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวง

สาธารณสุขภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัย

นางชนิษฐา เจริญพันธ์ (มิถุนายน 2546)

ที่อยู่

วิทยาลัยพยาบาลศรีมหาสารคาม ถนนแจ้งสนิท อำเภอเมือง

จังหวัดมหาสารคาม 44000

กรรมการควบคุม

ดร.มนตรี อนันต์รักษ์ และ

อาจารย์ประพัทธ์ ชัยเจริญ

พยาบาลวิชาชีพเป็นบุคคลที่มีความสำคัญ เพราะเป็นผู้ที่ต้องเสียสละ และให้บริการประชาชน การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของพยาบาลวิชาชีพตามทัศนะของนักศึกษาพยาบาล และเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของพยาบาลวิชาชีพดังกล่าวของนักศึกษาพยาบาลที่เรียนในวิทยาลัย หลักสูตร และระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 500 คน วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 5 ด้านคือ ด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณธรรมและ จริยธรรม ด้านการให้บริการพยาบาล ด้านการวิจัย และด้านการเป็นผู้นำ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณสามทาง (Three-way MANOVA)

การวิจัยปรากฏผล ดังนี้

1. นักศึกษาพยาบาล โดยส่วนรวมและจำแนกตามวิทยาลัย หลักสูตร และระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของพยาบาลวิชาชีพ เป็นรายด้าน 2 ด้านคือ ด้านบุคลิกภาพ และด้านคุณธรรมและจริยธรรม อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะดังกล่าวโดยรวม และ 3 ด้านที่เหลืออยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

2. นักศึกษาพยาบาลที่อยู่ในวิทยาลัยต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของพยาบาลวิชาชีพโดยรวม และเป็นรายด้าน 3 ด้าน คือด้านบุคลิกภาพ ด้านการให้บริการพยาบาล และด้านการวิจัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษาพยาบาลที่ศึกษาหลักสูตรต่างกัน หรือนักศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของพยาบาลวิชาชีพ โดยรวมและเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้านไม่แตกต่างกัน

4. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิทยาลัยกับระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ส่งผลต่อการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของพยาบาลวิชาชีพ โดยรวมและเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของพยาบาลวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ ด้านการให้บริการพยาบาล และด้านคุณธรรมและจริยธรรม ควรมีการส่งเสริมและพัฒนาให้มากยิ่งขึ้น ส่วนด้านการวิจัย และด้านการเป็นผู้นำ ควรสนับสนุนในการจัดกิจกรรมและการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของพยาบาลวิชาชีพ เพื่อผลิตนักศึกษาพยาบาล มีคุณภาพมาตรฐาน และมีคุณค่าต่อประชาชน

ชื่อเรื่อง 12

เจตคติ ความรู้ การปรับตัว และปัญหาในการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาของ ข้าราชการครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา

ผู้วิจัย

นางสาวสวลี ศิลพันธ์ (มิถุนายน 2546)

ที่อยู่

โรงเรียนบ้านทรัพย์เจริญ อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา 30250

กรรมการควบคุม

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ

อาจารย์ประยุทธ ทะสุนทร

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกในการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน เพื่อเป็นหลักประกันว่าโรงเรียนจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ และผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพตาม มาตรฐานที่กำหนด การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา และเปรียบเทียบเจตคติต่อการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษา ความรู้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา การปรับตัวในการ ดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา และปัญหาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ของ ข้าราชการครู จำนวน 303 คน ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถม ศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ที่มีสถานภาพของตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของ โรงเรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดเจตคติต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา แบบวัด การปรับตัวในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา แบบทดสอบความรู้ในการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษา และแบบสอบถามปัญหาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณสามทาง (Three-way MANOVA)

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ข้าราชการครูมีเจตคติต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในระดับดี มีการปรับตัวในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในระดับมาก มีปัญหาในการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษา และมีความรู้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับปานกลาง
2. ผู้บริหารมีเจตคติต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ดีกว่าครูปฏิบัติ การสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความรู้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษา การปรับตัวในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา และปัญหาในการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน
3. ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีเจตคติในการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษา ความรู้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา และปัญหาในการ ดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ไม่แตกต่างกัน แต่ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการ ทำงาน 1 – 5 ปี มีการปรับตัวในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา มากกว่าข้าราชการครู ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 6 – 15 ปี และ 16 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ข้าราชการครูในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีเจตคติต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษา ความรู้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา การปรับตัวในการดำเนินงานประกัน คุณภาพการศึกษา และปัญหาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ไม่แตกต่างกัน
5. มีปฏิสัมพันธ์เฉพาะระหว่างสถานภาพของตำแหน่ง กับประสบการณ์ ในการทำงานต่อการปรับตัวในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 แต่ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอื่น

โดยสรุป ข้าราชการครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา มีปัญหาและความรู้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
ระดับปานกลาง จึงควรรณรงค์ส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจ และเร่งแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อ
ให้การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษามบรรลุผลในระดับสูงขึ้น

ชื่อเรื่อง 13

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ บรรยากาศใน
ชั้นเรียน และคุณภาพการสอนกับผลการเรียนวิชาฟิสิกส์ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม :
การวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิกอล

ผู้วิจัย

นายประยุทธ เทเวธา (มิถุนายน 2546)

ที่อยู่

โรงเรียนวชิรวิทย์ อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม

กรรมการควบคุม

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ

อาจารย์สุรวาท ทองบุ

บุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ บรรยากาศในชั้นเรียนและคุณภาพการสอน เป็นตัวแปร
สำคัญสมควรศึกษาว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาฟิสิกส์หรือไม่
ระดับใด ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์แบบคาโนนิกอล ระหว่าง
บุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ บรรยากาศในชั้นเรียน และคุณภาพการสอน กับผลการเรียนวิชาฟิสิกส์
กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนในสังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 599 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน
(Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 5 ฉบับ คือ แบบทดสอบวัด
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ แบบวัดบุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ แบบวัดคุณภาพการสอน
แบบวัดเจตคติต่อวิชาฟิสิกส์ และแบบสอบถามบรรยากาศในชั้นเรียน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ
สหสัมพันธ์คาโนนิกอล (Canonical Correlation)

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนวิชาฟิสิกส์

1.1 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่ บุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง
ด้านความสามารถในการสังเกต ด้านความไม่เชื่อใจกลาง และด้านความใจกว้าง โดยมีค่า

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .195, .191, .130, และ .157 ตามลำดับ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ บรรยากาศในชั้นเรียน ด้านความผูกพันกันฉันท์มิตร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .104

1.2 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อวิชาฟิสิกส์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่ บุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ด้านความอยากรู้อยากเห็น ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความใจกว้าง ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า บรรยากาศในชั้นเรียนด้านการมีส่วนร่วม ด้านความผูกพันกันฉันท์มิตร ด้านการสนับสนุนจากครู ด้านการเนิ่นงาน ด้านการแข่งขัน ด้านระเบียบและการมีระบบงาน และคุณภาพการสอน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .228, .186, .180, .131, .356, .154, .191, .296, .315, .168 และ .142 ตามลำดับ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อวิชาฟิสิกส์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ บุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ด้านความสามารถในการสังเกต โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .100

2. สหสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างบุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ บรรยากาศในชั้นเรียน และคุณภาพการสอน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์และเจตคติต่อวิชาฟิสิกส์ มีสองชุด ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ชุดแรกมีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลลเท่ากับ .468 ความสัมพันธ์นี้เกิดจากตัวแปรตามที่มีน้ำหนักเด่นด้านเจตคติต่อวิชาฟิสิกส์กับตัวแปรอิสระบุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ด้านความอยากรู้อยากเห็น บรรยากาศในชั้นเรียนด้านการมีส่วนร่วม ด้านการเนิ่นงาน ด้านการแข่งขันและคุณภาพการสอน ส่วนชุดที่สองมีค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลลเท่ากับ .271 ความสัมพันธ์ในชุดนี้เป็นไปในสองลักษณะ ลักษณะแรกเกิดจากตัวแปรตามที่มีน้ำหนักเด่นด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์กับตัวแปรอิสระบุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความสามารถในการสังเกต ด้านความไม่เชื่อใจกลาง และบรรยากาศในชั้นเรียนด้านการสนับสนุนจากครู ลักษณะที่สองเกิดจากตัวแปรตามที่มีน้ำหนักเด่นด้านเจตคติต่อวิชาฟิสิกส์กับตัวแปรอิสระบุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ด้านความอยากรู้อยากเห็น และบรรยากาศในชั้นเรียนด้านการมีส่วนร่วม

จากผลการวิจัยชี้ว่า บุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ บรรยากาศในชั้นเรียนและคุณภาพการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์และเจตคติต่อวิชาฟิสิกส์ ดังนั้นครูผู้สอนควรส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมี บุคลิกภาพนักวิทยาศาสตร์ควบคู่ไปกับการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนและคุณภาพการสอนที่ดีด้วย

ชื่อเรื่อง 14	รูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสำหรับวิทยาลัยชุมชน พุทธศักราช 2538
ผู้วิจัย	นางสาวสุพเสนอ อินทะไชย์ (มิถุนายน 2546)
ที่อยู่	คณะวิทยาการสารสนเทศ ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม
กรรมการควบคุม	รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ อาจารย์ประวิต เอราวรรณ์

การปฏิรูปการเรียนรู้มุ่งสู่การเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้สามารถปฏิรูปการเรียนรู้ได้สำเร็จ จึงควรคิดค้นพัฒนาเทคนิคการสอน หรือรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งตอบสนองพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 การวิจัยครั้งนี้จึงมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สำหรับวิทยาลัยชุมชน พุทธศักราช 2538 มีวิธีดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอนคือ ขั้นที่ 1 : ทำการพัฒนาแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยศึกษา ทฤษฎี แนวความคิด และงานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการสอนต่าง ๆ แล้วสังเคราะห์ออกมาเป็นรูปแบบการสอนตามสมมติฐาน ขั้นที่ 2 : ทำการทดสอบหาประสิทธิภาพรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนา ขั้นตอนนี้ทำการทดลอง โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 1 จำนวน 92 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย 1)ชุดแผนการสอน ประกอบด้วยแนวการสอน โครงการสอน และแผนการสอน 2)ชุดสื่อการสอน ประกอบด้วย ใบความรู้ และใบงาน 3)ชุดแบบทดสอบ ประกอบด้วย แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้วัดความรู้ก่อนและหลังเรียน และแบบสังเกตพฤติกรรมแบบมีโครงสร้าง 4)แบบวัดเจตคติต่อวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ด้านรูปแบบการสอน ได้รูปแบบการสอนที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนสอน ขั้นสอนแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และขั้นก่อนสอบรวม ขั้นก่อนสอนมี 4 องค์ประกอบ คือ 1)กระตุ้นความสนใจ เตรียมความพร้อมในการเรียน 2)ระบุวัตถุประสงค์ที่มุ่งให้ผู้เรียนบรรลุ 3)ทดสอบความรู้/ความสนใจก่อนเรียน 4)ร่วมกันกำหนดเกณฑ์ความมุ่งหวังในระดับสูง

ขั้นตอนแต่ละหน่วยการเรียนมี 7 องค์ประกอบคือ 1)ทำกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ 2)แลกเปลี่ยนประสบการณ์ สะท้อนความคิดในการเรียนรู้ของผู้เรียน 3)ทำการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้เรียนรู้ 4)การทดลองประยุกต์ใช้แนวคิดที่ได้จากการเรียนรู้ 5)ให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเอง 6)กระตุ้นให้ผู้เรียนยอมรับตนเอง 7) ประเมินผลการเรียนในหน่วย ชั้นก่อนสอบรวม มี 2 องค์ประกอบคือ 1) ทบทวนจุดประสงค์ 2) แข่งสรุปการประเมินผลการเรียนทั้งหมดแก่ผู้เรียน

2. ด้านการทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ปราบกฏดังนี้

2.1 รูปแบบการสอนผู้วิจัยพัฒนามีดัชนีประสิทธิภาพ 83.90/76.30

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนา มีความคงทนในการเรียนรู้

2.4 ผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีเจตคติต่อวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจในระดับดี

จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้รูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ วิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ ความหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สำหรับวิทยาลัยชุมชน พุทธศักราช 2538 ที่ผ่านการทดลองใช้ตามระบบมาตรฐานแล้ว พบว่าเป็นรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ดี